

Новоданилівська загальноосвітня школа I-III ступенів

СЦЕНАРІЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО СВЯТА
"ТАРАС ШЕВЧЕНКО - НАШ. ВІН ДЛЯ УСІХ СТОЛІТЬ..."

Підготувала:

вчитель української літератури

Чеченко Ю.О.

2016-2017 н.р.

Сценарій свята « Шевченко - наш. Він для усіх століть...»

...

Мета : показати значимість постаті Кобзаря для всього людства; розвивати творчі здібності учнів,поглибити знання з краєзнавства; виховувати повагу і шану до велета України - Т. Г. Шевченка

Святково прикрашена зала: у центрі портрет Т. Г. Шевченка,обрамлений вишитим рушником, віночок з різнокольоровими стрічками, виставка «Кобзарів» різних років видання, учнівські літературні газети та ілюстрації до творів, книги письменників про Великого Кобзаря, проектор, презентація «Життєва дорога Тараса Шевченка».

Епіграф : Кобзарю!

Знов до тебе я приходжу,

бо ти для мене совість і закон.

Л. Костенко

Звучить гімн « Небесної сотні »

Ведучий. Україна плаче за своїми дітьми. Вони загинули в мирний час за нас, за наше краще майбутнє, за свою рідну землю! Кожен , хто загинув, - це наш герой, герой України. То ж вшануємо хвилиною мовчання вірних синів нашої неньки - України.(Хвилина мовчання)

Вступне слово вчителя.

Березень в Україні часто називають Шевченковим. І це не випадково : щороку навесні Великий Кобзар приходить до нас і щороку новим, неповторним. Тарас Григорович Шевченко - велика і невмируща слава українського народу. У його особі український народ ніби об'єднав найкращі сили й обрав співцем своєї історичної слави та гіркої долі, виразником власних сподівань і прагнень. Під думи народні налаштував свою ліру Кобзар, тому й оживало в його полум'яному слові все те, що таїлося в глибині душі народу. Як весна оновлює природу, так само поезія Великого Тараса оновлює наші душі, закликає бути чесними і милосердними, щиро любити свій народ, свою Україну.

Учень

Шевченко - наш. Він для усіх століть,

Він - як Ісус Христос для України .

Візьміть його вогню, хоч крихітку візьміть,

І з цим вогнем виходьте із руїни.

Учень

І стане вам певніше на душі,

Засвітиться вона душею в храмі.

Його слова - освячені ножі,

Вони болять народові, як рани.

Учень
Шевченків біль. Він протинає нас.
І гнівом вибухає в кожному слові.
І крізь віки іде сумний Тарас
Предтечею в терновому вінкові.

Учень
Щовесни, коли тануть сніги
І на рясті засяє веселка,
Повні сил і живої снаги
Ми вшановуєм пам'ять Шевченка.

Учень
Ти , Тарасе, сьогодні
Нас зібрав до купи.
І зійшлися у цій залі
Шевченка онуки.

Учень
Хліб і сіль тобі, Тарасе,
Сьогодні підносимо...
Вшанувати цю гостинність
Оплесками просимо.
(Підносимо хліб-сіль і кладемо біля портрету)

Учень
Ти зорею сяєш прийдешнім віку,
Сходиш хлібом на яр-рушнику
У розкриллі земних і заобрійних трас
Височієш над світом, великий Тарас.

Ведуча. Так, саме навесні прийшов у світ цей геній людства, « щоб всіх од сну нас розбудить» . Усім вам відомо, що 9 березня 1814 року в с. Моринцях Звенигородського повіту Київської губернії (нині Черкащина) народився Тарас Григорович Шевченко. Родина була не з бідних : батько знав грамоту, чумакував, стельмахував. Усі день і ніч працювали, щоб і ненависну панщину відробити, і себе прогородувати.

Ведучий. Тарас був четвертою дитиною в сім'ї. Він виростав пустотливим, допитливим і мрійливим хлопцем. Хлопчику було лише 9 років, коли померла його мати. Через два роки не стало й батька. Життя Тараса, його братів і сестер стало нестерпним. Шевченко потрапив до сільської школи, де вчителем був дяк, «носити воду школярам». Він наймитував у дяка й одночасно вчився. Гірким було те навчання, гірким було його дитинство.

Учень 1
В оцій землі лежить проста кріпачка,
Що їй вклоняється і наш суворий час.

Приходять всі. Та хто ще так заплаче,
Як плакав тут колись малий Тарас?

Учень 2

Світило сонце, та світило іншим,
Світило сонце - сироту пекло.
І западало зерном гнівних віршів
В дитяче серце страдницьке село.

Учень 3

Чи не відтоді сліз було замало?
Померла мати. З-за високих хмар,
Здавалося, лице її зринало,
Як із Тараса виростав маляр.

Пісня «Не на шовкових пелюшках»(співають вчителі)

Ведуча. Мандруючи Тарасовими шляхами, зупинимося в холодних казематах
Петропавлівської фортеці, де утримували Шевченка до остаточного винесення
вироку. За вікном - хоча примарна, але воля. На душі - пекучий біль і світлий сум, а
в серці - віра у власну непохитність.

Ведучий. Десять довгих років життя поета забрала солдатчина, обшуки, знущання.
А найголовніше - заборона писати й малювати - те, заради чого жив поет.

Учень 4

Забрали олівця. Папір забрали.
Здається, уже гірше не бува.
Краще б на горло ви мене скарали!
А ви ж у мене вкрали всі слова...

Учень 5

.. .Мовчати...Ні!...Це не моя стихія;
Боротись - так боротись. До кінця!
Терпіти буду. А мовчать - не вмію...
О, дайте хоч огризок олівця!

Учень читає вірш «Мені однаково»

Учень 6

Дивився гнівно, зболено Тарас,
Проти царя пішов, проти цариці.
Не мертвих, а престольних на той час,
Хіба ж таке коли кому проститься?

Учень 7

Страждав Шевченко у неволі,
Та не скорився грізній долі.
Він і в кайданах на царя
Спалив обух вогнем пера!

Учень 8

Моя пречиста зоре, освіти
Казармову печаль хоч тимчасово.
Високістю своєю освяти
Моє трудне і страдне моє слово.

Пісня «Чого мені тяжко»(Соло)

Ведуча. Не схаменулася Шевченкова муза, яка вже привела його до цих казематів!
Звідти, з-за ґрат, лине на батьківщину голос митця, сповнений болем і тугою. Ні,
не особисте становище хвилювало поета невсипущими думками линув до
України.

Ведучий

Мов отче наш , повторюю для себе
Твої слова, що вийшли із-за ґрат.
Раніше ти до мене сходив з неба,
А нині завітав, неначе брат.

Ведуча

Лиха нам доля випала,Тарасе:
За слово - тіло вмурували в мур.
Тож хай слова живуть не для окраси,
Нехай живуть, мов колос після бур.

Пісня «Світе тихий!...» (співають вчителі)

Ведучий. Безперечно, Шевченко - духовний символ України, наш великий сучасник. До нових і нових поколінь він приходить разом із усвідомленням ними дійсності. Із дитячих літ, неначе святе писання, убираємо ми в душу його полум'яні пророчі рядки. Великий Кобзар і сьогодні незримо присутній у нашому житті, звертається до нас усіх зі своїми безсмертними думками

Ведучий

В дні перемог і в дні поразок,
Щасливі дні і в дні сумні
Іду з дитинства до Тараса,
Несу думки свої земні.

Коли в душі моїй тривога,
Коли в душі пекельний щем,
Іду до нього, до живого
У всесвіт віршів і поем.

Ведучий

Крізь вітер злий карбую кроки
І чую серцем кожна мить,
"Реве та стогне Дніпр широкий",
Щоб розбудити всіх, хто спить.

1. Пісня(хор) «Рече та стогне Дніпр широкий»
2. Пісня «Сон» (соло)
3. Пісня (хор) «По діброві вітер виє»»
4. «Єсть на світі правда» (учасники музичної школи)
5. Пісня (хор) «Думи мої, думи мої»
6. «Зацвіла в долині» (учасники музичної школи)
7. Вірш «Лілея»
8. Пісня (хор) «Зоре моя вечірняя "

Ведучий. Сьогодні у нас в гостях присутні сучасні творці слова, поетеса, член літературно-мистецького об'єднання «Колос» Галина Кравчук і поетеса, член літературно-мистецького об'єднання «Третій горизонт» Надія Марцинюк. Нехай вони прочитають нам свої поезії.

Ведучий. Дякуємо Вам, за щирі слова, за чудові поезії. Дозвольте побажати вам міцного здоров'я й творчої наснаги. Нехай у ваших душах ніколи не перестане палати вогонь любові до рідної мови, до свого народу, до України.

Пісня «Ой три шляхи високії» (соло)

Учень 1

Вдивляючись в поетову судьбу
Із кожним роком глибше і пильніше,
Я думаю : а що, коли б він був
Всього лише художником, не більше?

Учень 3

Домалювався б і до нагород,
До визнання, бо ж хист мав величезний.
Але ж за ним стояв його народ.
Німі раби стояли за Шевченком.

Учень 4

За них сказав. За нас усіх сказав.
Сказав за всі прийдешні покоління.
Його свята апостольська сльоза
Пропалює чорнобильське каміння.

Учень 5

Якби мовчав... Та не гнівив...
Та малював... То мав би й нагороди...
То був би тільки дзеркалом доби,
А став душею рідного народу.

Пісня (діти) «Поклін тобі, Тарасе»

Учень 7

Заповів поет нам жити
«В сім'ї вольній, новій»,
А ще «волю окропити
Ворожою кров'ю»

Учень 8

Ми кайдани розірвали,
Та їх треба зняти.
Але й цього ще замало,
В повний зріст щоб стати.

Учень 9

Хай кожен з нас подумає собі:
«А що ж бо я зробив для України?
Чи я горю, страждаю в боротьбі,
Чи повзаю по-рабськи на колінах?»

Учень 10

А що ж бо я? І відкіля мій рід?
Чи я не осквернив свого роду?»
Лице Тарасове на тій сумній зорі,
Яка зійшла з тривоги мого народу.

Пісня «Летить галка через балку» (діти)

Пісня «Зацвіла в долині ...» (соло)

Ведучий. Український народ свято вшановує пам'ять свого безсмертного пророка, поета. Кожного року ми відзначаємо Шевченківські дні. Линуть над світом вірші та пісні, написані Шевченком. А його величний образ постає у нових ліричних творах поетів. Звисока споглядає Тарас на свою Україну. Бо безсмертна слава народного поета – патріота
Ведучий.

Ступаю там, де кожна порошина
Вогненний дух поета зберегла,
Де бронзою висвічує вершина
Крутого, планетарного чола.

Стоїть Шевченко на Чернечій-
До неба осяйне чоло.

Здушив сіряк широкі плечі -
Ніяк не вивільнить крило.

Ведучий.

Зійди, наш Батьку, з п'єдесталу!

Розкрий народові вуста!

Його так довго розпинали,

Що не зійде ніяк з хреста.

Прости нас, Батьку, Світоче й Пророче,

До тебе йдемо у щирім каятті,

Бо ми ж таки добра Вкраїні хочемо,

Бо неможливо жити у розбратті.

Ведучий.

Пошли нам ,Отче, мудрості й снаги,
А в душах світлі помисли нести.
Прости за все, Тарасе дорогий,
Пророче, Батьку, Світоче, прости!

Пісня – молитва (соло)

Ведучий

Свого національного поета Тараса Шевченка народ називає Генієм.

У день 200-ї річниці від дня народження поета ми промовляємо найкращі слова вдячності та намагаємося глибше розкрити його талант найвищого ступеня.

У чому ж феномен цього світового митця? Чому майже через півторастоліття після його смерті твори, написані Великим Кобзарем, хвилюють, навчають, тривожать душі?

Ведучий

Актуальність Шевченка не в тому, що він порушив великі й вічні питання або дав нам відповідь на них. Кожне покоління має самостійно шукати відповіді на питання, поставлені часом.

Сьогодні ми повертаємось обличчям до загальнолюдських цінностей, а отже, й до Шевченка. Він приходить у наш день. Але ми повинні йти в його час. Лише так між нами і ним глибшатиме взаєморозуміння.

Пісня (хор) « На високій дуже кручі »

Вірш «Встань, поете, подивися»

Встань, поете, подивися
На поля просторі,
Колоситься там пшениця,
Наче синє море.
Україна твоя вільна
Вже панів немає,
І народ наш український сам шлях обирає.
І в сім'ї народів славних,
В сім'ї вольній новій
Тебе згадує , поете,
Незлим тихим словом!

Вірш «І мертвим, і живим...»

Пісня(хор) «Заповіт»

Ведучий

З домовини, довіку ранимої,
Над владиками світу встаю.

І до вас промовляю, сини мої:
Не проспівь Україну мою.
І нарешті, ковтнувши свободи,
Не втішайтесь дарами в раю...
Я прошу тебе, рідний народе:
Не проспи Україну мою.

Ведучий
Браття-українці, станьмо на коліна
І благаймо щиро Спаса-Бога сина.
Україні просім волю, всім народам – добру долю
І спокій на землі.
Всі будем молитись і Бога просити,
Щоб мир в Україні настав,
Щоби Україна не бачила крові
І ворог її не топтав...

Духовний гімн «Боже Великий, єдиний...»